

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 7/2026
28.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Мирољуба Томића, Слободана Велисављевића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 3. у вези става 1. и члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Жарка Јекнића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 7К.бр.304/19 од 31.03.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 740/25 од 30.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Жарка Јекнића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 7К.бр.304/19 од 31.03.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 740/25 од 30.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 7К.бр.304/19 од 31.03.2025. године, између осталих, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 3. у вези става 1. и члана 33. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 2 (две) године. Оштећени „EMDE trading“ s.r.o. из Словачке и оштећени ББ су за остваривање имовинскоправног захтева упућени на парницу. Окривљени АА је заједно са окривљеним ВВ обавезан да оштећенима солидарно плати трошкове кривичног поступка, а о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем. Окривљени је обавезан и да плати суду трошкове кривичног поступка и судски паушал, а како је то ближе означено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 740/25 од 30.09.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, окривљеног АА и браниоца окривљених АА и ВВ, адвоката Јадранка Кецмана, па је потврђена пресуда Вишег суда у Београду 7К.бр.304/19 од 31.03.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Жарко Јекнић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине пресуде Вишег суда у Београду 7К.бр.304/19 од 31.03.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 740/25 од 30.09.2025. године и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да преиначи наведене пресуде тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА је као разлог подношења захтева за заштиту законитости формално означио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, навођењем да дело за које се окривљени гони није кривично дело, те да се у конкретном случају ради о грађанскоправном односу између два привредна друштва. Међутим, бранилац окривљеног својим даљим наводима којима образлаже постојање по њему ове повреде закона, по налажењу Врховног суда, суштински само оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и оцену изведених доказа од стране нижестепених судова у побијаним правноснажним пресудама, дајући при томе сопствену оцену изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним правноснажним пресудама, уз истицање да из изведених доказа не произилази чињенично утврђење суда да су окривљени предметне тракторе задржали за себе и тиме прибавили себи противправну имовинску корист у износу који суд наводи у побијаним пресудама, а такође не произилази ни постојање претходног договора између окривљених и постојање умишљаја за извршење предметног кривичног дела, а који сви наводи браниоца окривљеног, по налажењу Врховног суда, суштински представљају повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву, као разлог побијања нижестепених пресуда, само формално означава повреду

закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 439. тачка 1. ЗКП), док суштински својим наводима у овом делу указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, истицањем да је изрека првостепене пресуде неразумљива, будући да је неразумљиво и нејасно у чему се огледа искоришћавање положаја одговорног лица од стране окривљеног АА и прибављање за себе противправне имовинске користи, а такође је нејасно и који бланкетни пропис је у конкретном случају својим поступањем повредио овај окривљени.

Имајући у виду да битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Жарка Јекнића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић